

Ligesom de kommunale ungdomsnævn foreslås nedsat dels ved direkte valg af visse organisationer og dels ved udpegelse af kommunalbestyrelsen efter indstilling fra andre organisationer, menes det, at amtsungdomsnævnet bør nedsættes ved direkte valg af de organisationer, for hvis vedkommende ingen tvivl kan foreligge med hensyn til, hvem valgretten tilkommer, og ved udpegelse af amtsrådet efter indstilling fra de øvrige organisationer.

Til § 13 (i lovforslaget § 12).

Efter de gældende regler godkendes aftenskoleplanerne på landet af skoledirektionen, aftenskoleplanerne i byerne af undervisningsministeriet og aftenhøjskoleplanerne for hele landet af undervisningsministeriet; ungdomsskoleplanerne og planerne angående landbrugsfaglig undervisning godkendes for hele landets vedkommende af undervisningsministeriet.

Man foreslår nu, at godkendelsesmyndigheden med hensyn til alle disse forskellige skoleplaner, bortset fra planerne for ungdomskostskoler og aftenhøjskoler, henlægges til samme myndighed, og da man i overensstemmelse med det almindelige ønske om decentralisering ikke mener, at denne myndighed bør være undervisningsministeriet, anser man amtsungdomsnævnet for det mest hensigtsmæssige organ i denne forbindelse.

For aftenhøjskolernes vedkommende har man ment at burde bibeholde den nuværende ordning, hvorefter disse planer indsendes til godkendelse af undervisningsministeriet eller efter dettes bemyndigelse af statskonsulenten vedrørende ungdomsundervisningen, idet man har anset det for rettest, at denne skoleform, der først indførtes ved aftenskoleloven af 1942, men som allerede har udviklet sig til et særdeles betydningsfuldt led i hele det folkelige oplysningsarbejde, indtil videre er undergivet en ensartet for hele landet fælles godkendelsesmyndighed, således at man, indtil denne skole måtte have fundet en fastere ramme om sit indhold, dels kan sikre sig en nærmere føling med dens udvikling, dels kan følge en ensartet holdning overfor den stedfindende udvikling. Tilsvarende betragtninger gør sig i et vist omfang gældende for ungdomskostskolernes vedkommende, og da disse skoler, der iøvrigt i alt væsentligt må sidestilles med efterskolerne, tilmed ofte modtager elever — og kommunal støtte — fra flere forskellige amter, har man også ment, at det bør være undervisningsministeriet, der godkender dem.

Hvis en engang godkendt skoleplan er uforandret de følgende år, skal den iøvrigt kunne søges godkendt alene ved en henvisning til den tidligere godkendte plan.

Det påhviler amtsungdomsnævnet ikke alene at tage stilling til spørgsmålet om godkendelse af de forskellige ungdoms- og aftenskoleplaner og at føre tilsyn med ungdoms- og aftenskoleundervisningen inden for amtsråds kredsen, men også positivt at drage omsorg for, at der findes den fornødne adgang for ungdommen til deltagelse i undervisning og fritidsbeskæftigelse, samt i det hele at støtte såvel ungdommen i dens bestræbelser for dygtiggørelse som det frie folkeoplysningsarbejde i amtet i alle dets former.

Denne bestemmelse om amtsungdomsnævnets pligt til at virke igangsættende med hensyn til ungdomsarbejdet er ikke ny, jfr. således § 2, stk. 1, a, i ministeriets cirkulære af 18. september 1942 vedrørende nedsættelsen af amtsungdomsskolenævn m. v., men man er af den opfattelse, at der ikke hidtil har været tillagt amtsnævnene sådanne beføjelser, at de herigennem har kunnet føle sig tilstrækkeligt tilskyndede til at varetage denne opgave med den varme og interesse, som er ønskelig; dette mener man nu, der skulle være rådet bod på gennem henlæggelse af godkendelsesmyndigheden til amtsungdomsnævnet.

Til bestridelse af det amtsungdomsnævnet herefter pålagte arbejde vil det sikkert